

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Кафедра водних та неолімпійських видів спорту

Чаплінський М.М., Сидорко О.Ю.

ВСТУП У ДИСЦИПЛІНУ «ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПЛАВАННЯ»

Лекція з навчальної дисципліни

„ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПЛАВАННЯ”

для студентів спеціальності 014 Середня освіта «Фізична культура»

“ЗАТВЕРДЖЕНО”
на засіданні кафедри водних та
неолімпійських видів спорту
„31” серпня 2018 р. протокол № 1
Зав.каф _____ М. Чаплінський

ВСТУП У ДИСЦИПЛІНУ «ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПЛАВАННЯ»

1. Визначення та зміст предмету. Класифікація і термінологія.
2. Значення плавання у системі фізичного виховання.
3. Завдання курсу плавання в університеті фізичної культури.
4. Правила поведінки в басейнах. Попередження нещасних випадків на воді.
5. Залікові вимоги.

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТА ЗМІСТ ПРЕДМЕТУ.

КЛАСИФІКАЦІЯ І ТЕРМІНОЛОГІЯ

Плавання – це вміння людини триматися на поверхні води і рухатися в заданому напрямку без сторонньої допомоги. В той же час плавання – це галузь знань, яка вивчає закони взаємодії тіла з водою. Як учебний предмет плавання – одна із важливіших дисциплін спортивно-педагогічного циклу в інституті фізичної культури. Крім того, плавання вважається важливим прикладним руховим навиком.

Плавання класифікується на:

- спортивне;
- ігрове;
- прикладне;
- фігурне (художнє);
- лікувально-оздоровче;
- підводне.

Окремі автори залежно від поставлених завдань виділяють також рекреативне, оздоровче, кондиційне, адаптивне плавання.

Спортивне плавання має у своєму складі різного роду змагання по видам і дистанціям, які визначені спеціальними правилами. Змагання проводяться в басейнах на дистанції від 50 до 1500 м, а також на відкритій воді у виді запливів на різні відстані. Існують такі спортивні способи, як кроль на грудях, кроль на спині, брас, дельфін (батерфляй). Крім того,

змагання включають в себе комплексне і естафетне плавання. В розділ спортивного плавання включено також пропливи у природніх водоймах на різні відстані (10 км – марафон – олімпійська дистанція з Ігор Олімпіади 2008 р. у Пекіні). Тут застосовуються як спортивні, так і неспортивні способи плавання.

Ігрове плавання має у складі різні рухові ігри і розваги на воді. Його використовують при навчанні і тренуванні юних плавців як одне із необхідних засобів вікової методики навчання плаванню. На межі між спортивним та ігровим плаванням розташовується такий вид спорту як водне поло.

Прикладне плавання вирішує завдання професійно-прикладної фізичної підготовки населення. Воно має такі різновиди:

- пірнання;
- надання допомоги потопаючому;
- плавання в одязі;
- подолання водних перешкод.

Пірнання – це плавання під поверхнею води без використання допоміжних засобів і спорядження. Широко застосовується, коли треба надати допомогу потопаючому, що занурився під воду, або виконати під водою якісь роботи, або із спортивною метою.

При рятуванні потопаючого треба вміти швидко підплівти до нього, звільнитися від захватів, правильно транспортувати і надати необхідну допомогу.

Фігурне (художнє) плавання представляє собою різні комплекси рухів, які складаються із елементів хореографії з використанням акробатичних і гімнастичних комбінацій для побудови різних фігур у воді. На межі між спортивним і художнім плаванням розташовується такий вид спорту як синхронне плавання. Воно є груповим або індивідуальним.

Підводне плавання характеризується таким не олімпійським видом спорту як підводний спорт (швидкісне підводне плавання на певні відстані, підводне орієнтування, підводна стрільба).

Рекреативне плавання спрямоване на поліпшення психоемоційного та фізичного стану організму на основі активного відпочинку. Зазвичай його використовують самостійно, заняття нерегулярні (плавання та купання у вихідні дні) і відбуваються один–два рази на тиждень. Такі заняття сприяють підтриманню певного рівня здоров'я та загартуванню.

Оздоровче плавання. Його основними завданнями є досягнення і в подальшому збереження бажаного стану рівня здоров'я, підвищення якості життя, профілактика захворювань (вікових, трудових, від шкідливого впливу навколишнього середовища).

Оптимальне навантаження визначається багатьма чинниками: необхідністю поліпшення функціональних показників або їх збереження на досягнутому рівні; режимом звичної рухової активності; способом життя тощо. Оздоровчим плаванням здоровим особам або практично здоровим рекомендовано займатися 3–4 рази на тиждень по 30–45 хв.

Кондиційне плавання використовують для досягнення вищого рівня плавальної підготовки. Навантаження під час занять помітно перевищують ті, що застосовуються під час оздоровчого тренування. Це необхідно особам, яким

подобаються тривалі запливи у водоймах і басейнах, а також спортсменам, чия професійна або спортивна діяльність потребує виконання певних нормативів або результатів з плавання.

Основними завданнями кондиційного плавання є підтримання спортивного довголіття, підтримання рівня рухових якостей та плавальної підготовки. Побудова окремих заняття та тренувальної програми відбувається так само, як планування спортивного тренування – це 3–6 заняття на тиждень тривалістю 45–60 хв.

Адаптивне плавання – це навчання плавання осіб з особливими потребами (інваліди), удосконалення їхніх рухових здатностей та плавальної підготовленості, що дають змогу певною мірою компенсувати втрачені рухові функції, а соціальна адаптація має на них позитивний емоційний вплив. Основою адаптивного плавання є традиції фізіотерапії та реабілітації інвалідів, де його ефект вважається неперевершеним.

Лікувально-оздоровче (реабілітаційне) плавання. Цим видом плавання займаються особи, які мають погіршення стану здоров'я, що може бути відновлено або компенсовано за допомогою спеціальних засобів у водному середовищі.

Засобами реабілітаційного плавання є спеціальні вправи, спрямовані на відновлення здоров'я та фізичної працездатності (професійної та побутової), порушених захворюваннями, травмами або перенесеними операціями. До спеціальних засобів додають вправи для загального зміцнення, спрямовані на оздоровлення організму, розвиток фізичних якостей та удосконалення моторних навичок.

Інтенсивність занять лікувальним плаванням зазвичай нижча, ніж оздоровчим, тривалість заняття також менша. Правильно дозоване фізичне навантаження сповільнює розвиток патологічних процесів та сприяє швидшому відновленню порушених функцій організму. Фізичні вправи активізують фізіологічні процеси, удосконалюють діяльність усіх органів і систем людини, підвищують працездатність, зміцнюють здоров'я.

2. ЗНАЧЕННЯ ПЛАВАННЯ У СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Плавання має свої особливості. Перша особливість полягає в тому, що плавець виконує рухи в умовах водного середовища. При цьому тіло знаходиться у відносно невагомому стані, тобто не має твердої опори. Таке положення тіла збільшує рухові можливості людини і сприяє їх розвитку.

Друга особливість – відносна невагомість тіла в умовах водного середовища. Вага тіла людини врівноважується підйомною силою води. Невагомість тіла у воді розвантажує опорну систему і сприяє правильному фізичному розвитку.

Третью характерною особливістю плавання є горизонтальне положення тіла при виконанні фізичних вправ. При такому положенні тіла під час циклічних рухів значно полегшується робота серця, печінки, нирок.

Ці особливості мають велике значення для фізичного виховання дітей і підлітків. Оволодіння вмінням плавати супроводжується розвитком фізичних якостей, таких, як сила, швидкість, витривалість, гнучкість, спритність.

Основним завданням фізичного виховання підлітка дошкільного віку, які вирішуються засобами плавання, є укріплення здоров'я, загартовування, виховання гігієнічних навичок, сприяння фізичному розвитку, виховання правильної осанки, формування життєво важливих вмінь рухів та навичок.

Зимою заняття з плавання здійснюються в закритих басейнах, влітку – у відкритих.

Такі заняття вирішують проблеми засвоєння з водою та оволодіння окремими елементами техніки плавання. Навчання відбувається у формі гри.

Основним завданням в загальноосвітніх школах з плавання є ознайомлення з водою та основами техніки плавання кролем на грудях та на спині, засвоєння та закріплення техніки плавання, збільшення відрізків пропливання.

Заняття плавання в ПТУ, середніх спеціальних учебних закладах, у ВУЗах спрямовані на укріплення здоров'я, підвищення фізичного розвитку, виховання професійно-прикладних навичок.

3. ЗАВДАННЯ КУРСУ ПЛАВАННЯ В УНІВЕРСИТЕТИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Курс плавання в інституті фізичної культури передбачає вивчення студентами теорії і методики плавання, оволодіння технікою основних вправ

з плавання і рухливих ігор, вдосконалення у спортивному і прикладному плаванні, набуття необхідних знань, вмінь і навичок для ведення самостійної педагогічної і організаційної роботи з плавання в загальноосвітніх школах.

Облік успішності з курсу “Плавання” відбувається у формі заліків, екзамену і захисту кваліфікаційної роботи.

Залік студенти здають на 1 курсі після закінчення практичних занять.

Екзамен проводиться на 1У курсі, написання і захист кваліфікаційної роботи – на 1У курсі.

4. ПРАВИЛА ПОВЕДІНКИ В БАСЕЙНАХ. ПОПЕРЕДЖЕННЯ НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ НА ВОДІ

Організація учнів перед уроком з плавання має особливе значення. Перед першим уроком потрібно обов'язково пояснити і розповісти правила безпеки. Гігієни проходження в басейн і поведінки на заняттях. В подальшому виконання всіх цих правил і дотримання необхідного порядку в басейні повинно постійно контролюватись. Дотримання встановлених правил є основою запобігання нещасних випадків на воді.

Важливою мірою попередження нещасних випадків є правильна організація і методика проведення занять. Тренер (викладач) повинен:

- a. дотримуватись розкладу і плану кожного заняття;
- b. виховувати у учнів свідому дисципліну

Плавати або стрибати у відсутності тренера, нетовариське відношення до інших учнів – все це може привести до нещасного випадку або травми.

- c. дотримуватись принципу систематичності при проведенні занять, так як тривалі перерви в заняттях призводять до притуплення почуття простору, точності і гостроти м'язево-рухового відчуття;
- d. враховувати рівень фізичної і технічної підготовленості, індивідуально-психологічні особливості спортсмена (наприклад,

- не дозволяти довгі дистанції без достатньої силової підготовки м'язів рук, тулуба, ніг);
- e. слідкувати за фізичним та психічним станом спортсмена, не допускати плавати при перевтомі,. Якщо дорослі можуть суб'єктивно визначити появу втоми, то діти часто переоцінюють свої сили;
  - f. виключити навчання нових способів плавання з дітьми при несприятливих метеорологічних умовах. При низькій температурі води і повітря у дітей внаслідок підвищеної тепловіддачі розвивається стан негативного теплового балансу, при якому погіршується координація рухових актів; охолодження тіла погіршує функціональний стан рухового аналізатора.

Хоча на стадії удосконалення можна і навіть треба виконувати складні навантаження при будь-яких умовах, так як подібна ситуація може зустрітися і на змаганнях. Спортсмен, який не звик долати труднощі, пов'язані з погіршенням погоди, буде виступати невпевнено, що може привести до нещасного випадку або травми. Необхідно загартовувати організм, привчати до різних температурних змін;

- приймати участь в здійсненні медичного контролю, вимагати від спортсменів самоконтроль. Питання про допуск плавця до занять вирішує лікар на основі результатів медичного обстеження, але тренер може приймати і самостійно рішення і не допускати спортсмена до занять при недомаганні, підвищенні температурі або перевтомі.

При медичному обстеженні необхідно звертати особливу увагу на органи слуху і зору, так як барабанні перетинки і очі отримують підвищені навантаження при вході і зануренні у воду. Після тренувань слід добре просушити вуха. Необхідно слідкувати за станом шкіри і нігтів, щоб не допустити грибкових захворювань. Добре функціонування шкіри є важливою передумовою здоров'я і працездатності.

Дотримання правильного режиму тренування – міра, дуже необхідна для спортсмена, який хоче досягнути високих результатів.

Якщо дотримуватися всіх мір попередження, то можливість нещасного випадку при навчанні плаванню виключається.

Важливо додати: як би добре ви не плавали, які б рекордні результати не показували, обачність на воді ніколи не заважатиме, тим паче якщо мова йде про виправданий ризик.

Це як кермом автомобіля. Чим досвідченіший водій, тим більше він контролює не тільки свої дії у потоці машин, але й уважно слідкує за маневрами інших автомобілістів. Запам'ятайте слова: “Вода не вибачає необережності”.

Крім того, плавці і їх тренери повинні звертати увагу на такі безневинні на перший погляд хворобливі явища, як нежить, покашлювання, біль під час ковтання, біль у вухах, зубна біль, фурункули на шкірі і ін. Подібні симптоми часто є ознакою вогнищ хронічних захворювань, без лікування яких сили і функціональні можливості організму будуть поступово втрачатися і затримувати ріст майстерності спортсмена. Вогнища хронічних інфекцій є причиною виникнення і розвитку різних захворювань внутрішніх органів, особливо кровообігу і нирок. Ці вогнища знижують захисні сили організму і погіршують адаптацію до великих фізичних навантажень.

На основі вищесказаного, можна зробити висновок про те, що спортивні лікарі і тренер повинні постійно звертати увагу на стан здоров'я спортсмена. Тому необхідно:

- при кожному лікарському обстеженні спортсмена активно виявляти вогнища хронічних інфекцій, і в першу чергу хронічні тонзиліти, отити (захворювання вух), гайморити. Каріозні зуби;
- при різних скаргах плавця, затримці росту спортивних результатів, перевтомі, треба завжди мати пам'ятати про вплив вогнищ хронічних інфекцій.

Рекомендована література

Основна:

1. Булгакова Н. Ж. Обучение плаванию в школе / Н. Ж. Булгакова. – Москва : Просвещение, 1974.
2. Васильев В. С. Обучение детей плаванию / В. С. Васильев. – Москва : Физкультура и спорт, 1989.
3. Ганчар И. Л. Плавание: теория и методика преподавания : учебник / И. Л. Ганчар. – Минск : Четыре четверти. Экоперспектива, 1998. – 352 с.
4. Глазирін І. Д. Плавання : навч. посіб. / І. Д. Глазирін. – Київ : Кондор, 2011. – 502 с.
5. Зациорский В. М. Физические качества спортсмена / В. М. Зациорский. – Москва : Физкультура и спорт, 1966. – 200 с.
6. Йосипчук В. В. Наука з початкового навчання плаванню учнів молодших та старших класів / В. В. Йосипчук. – Львів, 2004. – 145 с.

Допоміжна:

7. Актуальні проблеми розвитку спеціальної витривалості ватерполістів / Наталія Островська, Микола Полегойко, Мар'ян Островський, Олег Сидорко, Микола Чаплінський // Молода спортивна наука України : зб. наук. пр. з галузі фіз. виховання, спорту і здоров'я людини / за заг. ред. Є. Приступи. – Львів, 2014. – Вип. 18, т. 1. – С. 182 – 186.
8. Гриньків М. Я. Спортивна морфологія з основами вікової морфології : навч. посіб. / Мирослава Гриньків, Любомир Вовканич, Федір Музика. – Львів : ЛДУФК, 2015. – 304 с.
9. Ефективність засобів при початковому навчанні плаванню дітей шкільного віку / Микола Чаплінський, Олег Сидорко, Мар'ян Островський, Олександр Лисих // Спортивний вісник Придніпров'я. – 2008. – № 2. – С. 17 – 20.
10. Імас Є. Неолімпійський спорт: проблеми та перспективи розвитку / Є. Імас, О. Борисова, І. Когут // Фізична культура, спорт та здоров'я нації : зб.

наук. праць. – Вінниця: Вінниц. держ. пед. ун-т імені Михайла Коцюбинського, 2016. – Вип. 2. – С. 145–152.

11. Каунсилмен Д. Спортивное плавание / Д. Каунсилмен. – Москва : Физкультура и спорт, 1982.

12. Келлер В. С. Теоретико-методичні основи підготовки спортсменів / В. С. Келлер, В. М. Платонов. – Львів : Українська Спортивна Асоціація, 1992. – 269 с.

13. Музика Ф. В. Анатомія людини : навч. посіб. / Музика Ф. В., Гриньків М. Я., Куцеріб Т. М. – Львів : ЛДУФК, 2014. – 360 с.

14. Неолімпійський спорт : навч. посіб. для студ, вищ. навч. закл. фіз. виховання і спорту / Є. В. Імас, С. Ф. Матвєєв, О. В. Борисова [та ін.]. – Київ : НУФВСУ, 2015. – 184 с.

15. Оцінювання психо-фізіологічних станів у спорті / Георгій Коробейніков, Євген Приступа, Леся Коробейнікова, Юрій Бріскін. – Львів : ЛДУФК, 2013.– 311 с.

16. Парфьонов В. О. Плавання / В. О. Парфьонов. – Вид. 3-те. – Київ : Вища школа, 1974. – 300 с.

17. Полатайко Ю. О. Плавання / Ю. О. Полатайко. – Івано-Франківськ : Плай, 2004. – 259 с.

18. Світельник І. Р. Бібліографічний покажчик авторефератів дисертаций та дисертаций бібліотеки Львівського державного інституту фізичної культури. Вип.2 : Види спорту / Світельник І. Р. – Київ : Кондор, 2005. – 344 с.

19. Сидорко О. Оздоровче плавання як засіб профілактики порушень постави дітей середнього шкільного віку / Сидорко Олег, Кіндзера Анна, Острівська Наталя // Проблеми активізації рекреаційно-оздоровчої діяльності населення : матеріали IX Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю. – Львів, 2014. – С. 88 – 92.

20. Система олимпийской подготовки и направления совершенствования подготовки спортсменов к Играм Олимпиады 2008 г. в Пекине / Е. В. Имас,

- Н. Д. Уманець, Ю. М. Шкrebтий // Наука в олімпійському спорту. – 2005. – № 1. – С. 135–139.
21. Чернов В. М. Основи техніки плавання / В. М. Чернов. – Львів, 1997.
22. Chaplinskij N. Biomechanical analysis of starting techniques in swimming / Chaplinskij N. // Swimming III Terauds and Bedingfeld : International series of sport sciences. – Baltimore : Universiti park press, 1978. – Vol. 8. – P. 199–206.
23. Evaluation of the training level of water polo swimming players (13–15 years old) / Mykola Chaplins'kyy, Yuriy Briskin, Natalia Ostrov'ska, Oleh Sydorko, Maryan Ostrov'skyy, Maryan Pityn, Maxim Polehoiko // Journal of Physical Education and Sport. – 2018. – Vol. 18, suppl. is. 1. – P. 356–362.
24. Features of the development of physical qualities of water polo players / Yuriy Briskin, Maryan Ostrovs'kyy, Mykola Chaplins'kyy, Oleh Sydorko, Maxim Polehoiko, Natalia Ostrovs'ka, Maryan Pityn // Journal of Physical Education and Sport. – 2015. – Vol. 15, is. 3. – P. 543 – 550.

Інформаційні ресурси інтернет:

25. Плавання. Правила змагань. <http://usf.org.ua/>